

11 دسامبر سال روز آغاز جنگ در چین

13 سال بعد ، این پرسش که «چرا این جنگ آغاز شد؟» توسط پرسش دیگری که دردآورتر است ، محو گردید «رنج مردم چین چه زمانی خاتمه می یابد؟».

سرویس چین/خبرگزاری آران
خبرگزاری آران/سرویس چین: در روز 11 دسامبر سال 1994 میلادی 3 لشکر زرهی روسیه به سوی شهر گروزنی ، مرکز جمهوری چین هجوم می برند.
به گزارش خبرگزاری آران به نقل از جام جم، این آغاز يك جنگ خونبار و غیربشری بود که برای مدتی متوقف شد یا به جنگ چریکی تبدیل گردید و گاهی جنبه تروریستی یافت. با این حال با گذشت 13 سال هنوز تصور پایان کامل آن دشوار است. در این 13 سال ، دو جنگ خونبار در چین رخ دادند که جنگ دوم علی رغم کشته شدن رهبران اصلی جدایی طلبان چین به صورت چریکی و تروریستی پراکنده ادامه دارد و حتی هر از چند گاه جمهوری های مجاور آن نیز دستخوش حملات خشونت بار می شوند. جمهوری چین به زانو درآمده ، بدون امید و بدون آینده و ارتش روسیه کماکان در این جمهوری جدایی طلب که به يك سرزمین «ناکجاآباد» تبدیل گردیده حضور دارد ، حضوری که به نظر می رسد پایان نخواهد داشت. جوهر دودایف ژنرال سابق شوروی در سال 1991 میلادی استقلال جمهوری چین را اعلام کرده بود.

در سال 1994 میلادی دودایف رئیس جمهور چین بود و بوریس یلتسین قدرت را در کرملین در دست داشت.
جمهوری چین به يك معضل برای مسکو تبدیل شده بود. بوریس یلتسین به جای پیش گرفتن راه مذاکره تصور کرد يك «جنگ کوچک پیروزمندانه» موقعیتش را در مقابل مخالفان تحکیم می کند. در روز 11 دسامبر سال 1994 میلادی ، روس ها تصور می کردند با ورود نیروهای ارتش روسیه ، چین ها همگی تسلیم می شوند.
در حالی که استقلال طلبی چین ها يك ریشه تاریخی دارد که به قرن نوزدهم و پس از اشغال این سرزمین توسط روسیه تزاری بازمی گردد. در عین حال ، استالین دیکتاتور شوروی در جنگ جهانی دوم کلیه ساکنان جمهوری چین و همسایگان اینگوش آنها را از سرزمین آبا اجدادی به استپ های سرد و بی آب و علف آسیای مرکزی تبعید کرد که در جریان این تبعید 13 ساله که تا مرگ استالین دوام داشت ، اغلب آنها جان خود را از دست دادند و پس از مرگ استالین دولت وقت شوروی وقتی اجازه بازگشت آنها را به زادگاهشان داد ، تعداد اندکی از آنها دوباره توانستند کوه های سرسبز وطنشان را به چشم ببینند. در جنگ نخست چین که با بی تدبیری بوریس یلتسین آغاز شد و مدت 20 ماه از سال 1994 تا 1996 ادامه داشت حدود 80 هزار غیرنظامی کشته شدند و جنگ با ناکامی روسیه خاتمه یافت. شهر گروزنی به يك ویرانه تبدیل شد.

سرزمین ویران شده چین به صورت دو فاکتو استقلال یافت و اصلان مسخادوف که پس از کشته شدن جوهر دودایف به ریاست جمهوری رسیده بود ، قدرت را در دست داشت. سال 1999 میلادی ، ولادیمیر پوتین که در آن زمان نخست وزیر روسیه بود پس از يك موج حملات مشکوک که به چین ها نسبت داده شد اما زمره هایی در مورد دست داشتن سرویس امنیتی فدرال روسیه در این حملات رواج دارد ، بار دیگر تانک های ارتش کرملین را به ویرانه های جمهوری جدایی طلب چین اعزام کرد. آنگاه جنگ دوم چین آغاز شد. يك نسل کامل از جوانان چین فقط شاهد مرگ و رنج والدین ، کودکان ، برادران و خواهران خود بوده اند. در این میان نیروهای روسی نیز متحمل تلفات زیادی شده اند. با این حال ، دو گروه از این جنگ خونین و ضد بشری سود بردند ، گروه های افراطی چین از این جنگ برای پیشرفت مقاصد خود استفاده کرده و مقامات فاسد روسیه و باندهای مافیایی در این کشور که از بودجه هنگفت نظامی و بدون نظارت حیب های خود را پر کردند. به این ترتیب ، در روز 11 دسامبر سال 1994 میلادی 3 لشکر زرهی روسیه به سوی شهر گروزنی مرکز جمهوری استقلال طلب چین هجوم می برند این آغاز يك جنگ خونبار و ضدبشری بود. 13 سال بعد ، این پرسش که «چرا این جنگ آغاز شد؟» توسط پرسش دیگری که دردآورتر است ، محو گردید «رنج مردم چین چه زمانی خاتمه می یابد؟».

پایان پیام.